MARIJE'S MISSIE

NOVEMBER 2016

NIEUWSBRIEF

kimon helpt kinderen de weg

NR 5

Hallo nieuwsbrieflezer!

Het is alweer begin november als deze nieuwsbrief verschijnt. De zomer ligt achter ons. De dagen worden korter. De temperatuur daalt. De kastanjes vallen uit de bomen en de bomen verliezen hun bladeren. Het regent met enige regelmaat. We hebben zelfs al wat nachten vorst gehad. Kortom, het is herfst.

Eind augustus ben ik gestart met de kleuterschool. Ook daar hebben we het regelmatig over de herfst gehad. Ik heb het daar enorm naar mijn zin. In deze nieuwsbrief vertel ik daar meer over.

Een herfstgroet vanuit Mukachevo!
Marije

De zomer in vogelvlucht

Hoewel ik had verwacht dat veel zigeuners met hun kinderen deze zomer tijdelijk weg zouden zijn om ergens te werken, viel dat mee. Er waren elke clubdag genoeg kinderen om de club voor te draaien.

Uitzicht op Tatariv

En er was ook tijd voor vakantie. Na ruim een half jaar hier te zijn, besloot ik er een paar dagen tussenuit te gaan en een - voor mij - nieuw stukje van Oekraïne te bezoeken. Zo vertrok ik eind juli voor 5 dagen naar het dorpje Tatariv. De route erheen ging dwars door de bergen. Na 4 uur rijden kwam ik aan in het kleine dorpje in de bergen. Het was een prachtige omgeving. In de dagen dat ik er was, heb ik gewandeld en verschillende excursies gedaan om zo de mooie omgeving te zien. Verder heb ik rustig aan gedaan om op de laden voor de zomerkampen die nog op de planning stonden.

Na mijn vakantie begonnen direct de zomerkampen. Door de familie Bernik - die ik al jaren ken en waar ik regelmatig kom - was ik begin dit jaar gevraagd om mee te helpen bij 3 kampen die zij in de zomer zouden organiseren. Ik had destijds gezegd dat ik zou helpen en nu was het zover.

Over anderhalve week verspreid, zouden we 3 zigeunerkampen bezoeken. Naast leden van de familie hielpen er ook nog anderen mee. De sfeer in het team was goed en gezellig. We raakten gaandeweg steeds meer op elkaar ingespeeld.

Het thema was 'Jozef'. Elke dag werd een deel van het verhaal van Jozef uitgespeeld en later werd de link met Jezus gelegd. Naast het verhaal deden we 'ochtendgymnastiek', zongen we liedjes, speelden we spelletjes, maakten we werkjes en gaven we de kinderen fruit, yoghurt en belegde broodjes te eten. Met als klapper op de vuurpijl: een ijsje. De kinderen waren enorm enthousiast en hadden energie voor tien. En dat ondanks temperaturen van boven de 30°C.

Jozef zijn jas kleuren

In 1 kamp hebben we zelfs met elkaar vuilnis geraapt langs de hoofdweg van het kamp. De kinderen hadden er zelfs plezier in! Het zag er weer strak uit toen we klaar waren.

We kijken terug op 3 gezellige kampen waarin we ruim 500 kinderen mochten vertellen over Jezus.

Naar de kleuterschool

'Wanneer begin je met de kleuterschoolkleuterschool?' Deze vraag werd regelmatig gesteld door de ouders in het kamp nadat ik in de kerk had aangekondigd dat ik zou starten met een kleuterschool.

Nadat ik een aantal ouders gesproken had over wat ze voor hun kinderen zouden willen, werd duidelijk dat ze openstonden voor een kleuterschool. Maar voordat ik hiermee zou starten wilde ik eerst meer vertrouwen winnen bij de ouders en kinderen. Wanneer ze mij beter zouden leren kennen en ik hen, zou het eenvoudiger zijn om een schooltje te starten.

Daarnaast had ik ook tijd nodig om uit te denken hoe ik het precies zou doen en waar. Het meest voor de hand liggende was het kerkje in het kamp. Ik heb situatie aan de dominee voorgelegd en hij vindt het goed dat ik het kerkgebouw voor de kleuterschool gebruik.

En zo mocht ik halverwege juni in de kerkdienst aankondigen dat alle ouders in het kamp hun kinderen - in de leeftijd van 3 tot en met 6 jaar - die week konden inschrijven. Kinderen konden alleen door een ouder worden ingeschreven, zodat ik direct kon zien welke ouders bij welke kinderen horen. De inschrijving was een hele onderneming. Maar het resultaat was mooi: 33 ingeschreven kinderen.

Toen dit bekend was, kon ik alles gaan uitwerken en de kinderen in groepen indelen. Ik kwam uit op 3 groepen die ik aan de hand van de leeftijdhad ingedeeld. Alle voorbereidingen konden worden getroffen en zo kon ik eind augustus daadwerkelijk beginnen met de kleuterschool.

Het was best spannend hoe het zou lopen en of het zou lukken om de kinderen netjes op een stoel in de kring te krijgen. Maar het ging bijzonder goed. De kinderen luisterden goed naar mij en deden enthousiast mee.

Samen met Erika - een zigeunermeisje van 15 jaar - draai ik elke week voor elke groep een keer het lesprogramma. Ik leer de kinderen de verschillende kleuren. We leren tellen en de lichaamsdelen. Ook leren we de dagen van de week. We hebben het ook gehad over de herfst en wat daarbij hoort. Daarnaast doen we activiteiten die nieuw voor ze zijn. Zoals puzzelen, kleien, stempelen, kralen rijgen. Zelfs het kleuren van een kleurplaat is voor de meeste kinderen iets wat ze nog nooit hebben gedaan.

Ook is er altijd een moment voor vrijspelen. Het speelgoed dat ik elke keer meeneem, is voor de kinderen iets wat ze thuis niet hebben. Ze genieten van het spelen en het is voor mij een moment om met elk kind individueel een band op te bouwen.

We sluiten de ochtend altijd af met iets te drinken en een snack. Soms iets zoetigs, soms fruit en soms yoghurt. De kinderen worden enorm blij van deze snack, die ze thuis vaak niet krijgen.

En de lessen beginnen zijn vruchten af te werpen. Ik geniet van de momenten dat ik hoor dat ze zelf het geleerde herhalen en toepassen. Het is leuk om te zien en te merken dat het bij ze landt. Naast de kleuterschool doe ik ook nog steeds de kinderclub. Maar elke keer als ik aankom in het kamp vragen de jongste kinderen: 'Is het vandaag mijn beurt om naar school te gaan?' Ze kijken ernaar uit en komen met veel plezier. Ook van ouders hoor ik dat kinderen thuis vertellen dat ze het leuk vinden.

Dat is erg leuk om te horen! Zelf geniet ik ook enorm van deze ochtenden.

lekker puzzelen

samen spelen

leren schrijven

samen op de foto

Bezoek uit Nederland

Mijn eerste bezoek uit Nederland kwam eind juni. Hoewel ik in het eerste jaar officieel nog geen bezoek mag ontvangen, was dit een uitzondering. Ik kreeg bezoek van dominee Muller en twee van zijn vrienden. Zij brachten een hulptransport naar een dorp niet ver bij mij vandaan en zouden van de mogelijkheid gebruikmaken om even bij mij langs te komen. Dat vond ik natuurlijk erg leuk.

En zo stond ik op 29 juni - aan het eind van de ochtend - uit te kijken naar een rode bus met Nederlands kenteken. We begonnen met een bezoek aan mijn kerk hier in Oekraïne. Daar waren ook mijn dominee en twee kerkenraadsleden. We maakten kennis met elkaar onder het genot van een kop koffie. Daarna gingen we naar mijn huis voor de lunch.

's Middags zijn we op bezoek geweest bij een man die dominee Muller jaren geleden had ontmoet en die hij had beloofd om nog eens op te zoeken. Het was een bijzonder bezoek.

Deze man heeft zich jarenlang ingezet voor zigeunerkinderen. En nu ondanks zijn hoge leeftijd zet hij zich nog steeds actief in en dat doet hij met grote passie. Het was motiverend om hem te spreken en zijn verhalen te horen.

Na het bezoek hebben we gezellig in de stad gegeten. 's Avonds zijn we naar het zigeunerkamp in Dombok geweest om de kerk te bekijken en dominee Aladar te spreken.

Het was erg leuk om dominee Muller en zijn vrienden te laten zien waar ik woon en werk. We hebben met elkaar een gezellige dag gehad en het was fijn om naast alle gezelligheid ook een moment te hebben waarin we elkaar mochten spreken.

Met een glimlach op mijn gezicht reed ik die avond naar huis.

Rood - wit - blauw

Toen dominee Muller afgelopen zomer op bezoek was, samen met twee vrienden van hem, gaven ze aan dat de stoelen in de zigeunerkerk er slecht uitzagen en dat het wel een idee was om nieuwe stoelen op te sturen voor de kerk. Zelf was ik al zo gewend aan de kwaliteit van de stoelen, dat het me niet meer opviel dat ze bijna uit elkaar vielen. Maar tijdens de kleuterschool werd mij duidelijk dat de stoelen echt heel belabberd waren. Sommigen misten een leuning of stonden op het punt van instorten.

Mijn hometeam in Nederland ging op zoek en vond een mooi stel stoelen voor de kerk. Ook werd er gezocht naar kleine stoeltjes voor de school. Van School met de Bijbel uit Bleskensgraaf kregen we 15 mooie kleuterstoeltjes waar de kinderen met veel plezier nu elke week op zitten. Ook de grote stoelen werden in grote dankbaarheid ontvangen. De dominee zei dat hij soms het idee had dat zijn kleine kerkje vergeten werd. Hij zei: 'Maar God is ons niet vergeten. Hij zorgt voor ons.'

Samen met Peter Bernik - de man van Dianne - heb ik eind september de stoelen opgehaald bij het transport en naar de kerk gebracht. Ook van meneer Mosterd - de man die het transport regelt - kreeg ik nog 9 stoelen. De oude stoelen werden uit de kerk gehaald en opgeslagen in de schuur. De nieuwe stoelen werden netjes neergezet en zowel de kinderen als de volwassenen gaven aan dat ze heel blij waren met de nieuwe stoelen.
In totaal staan er nu 31 nieuwe stoelen in de mooie kleuren rood-wit-blauw.

...idee om hier nog kort aan te kondigen dat je binnenkort naar Nederland komt?

Groetjes, Marije

Gebedsbrief ontvangen?

Elke maand verschijnt er een gebedsbrief. Wilt u die ontvangen? Dat kan. Stuur daarvoor een mailtje naar: hometeammarije@outlook.com

U ontvangt dan via de mail de dank- en bidpunten van Marije.

Marije een kaartje sturen? Dat kan!

Марая Меерккерк
а/с 63
м. Мукачево
Закарпатська обл.
89600
УКРАІНА

Hometeam

Marije wordt bij haar uitzending bijgestaan door een hometeam.
Dit team bestaat uit de volgende personen:

Nathalie Breedveld (vz) | 06 15637487
Arie Vergunst (pm) | 0184 694092
Maarten van den Berg (secr) | 06 55973416
Kees de Vries | 06 10069221
Martine Verheul | 0184 693030

Heeft u vragen of wilt u wat kwijt?
Neem gerust contact met ons op!

E-mail | hometeammarije@outlook.com

Volg Marije via
Facebook | Marije's missie
Kimon | veldwerkers.kimon.nl/marijemeerkerk

Giften zijn welkom!

Uw gift voor Marije Meerkerk maakt u over op: NL70 RABO 0157518744, ten name van: Stichting Kimon. Vermeld bij uw gift: Marije Meerkerk, Oekraïne

Stichting Kimon is door de Belastingdienst aangewezen als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften aan de stichting zijn dus aftrekbaar van de belasting.

Danken&bidden

Dank voor
...de kleuterschool die ik mocht starten. De kinderen komen met plezier en ik geniet van het werk.
...dat ik me hier in Oekraïne zo thuis voel.
...het fijne werkbezoek van Kimon vorige maand.

Bid voor
...de aanloop naar kerst. Ik ben het programma aan het uitdenken en wil graag ook ouders hiermee bereiken.
...geduld en liefde voor de kinderen.
...de kinderen, dat ze Jezus leren kennen en niet alleen de verhalen mooi vinden.